

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 22.2.2011
COM(2011) 77 окончателен

2008/0028 (COD)

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА
ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ**

**съгласно член 294, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския
съюз**

относно

**позицията на Съвета на първо четене с оглед приемането на Регламент на
Европейския парламент и на Съвета за предоставянето на информация за храните
на потребителите**

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

съгласно член 294, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз

относно

позицията на Съвета на първо четене с оглед приемането на Регламент на Европейския парламент и на Съвета за предоставянето на информация за храните на потребителите

1. КОНТЕКСТ

Дата на предаване на предложението на Европейския парламент и на Съвета (документ COM(2008) 40 окончателен — 2008/0028 (COD)): 1 февруари 2008 г.

Дата на становището на Европейския икономически и социален комитет: 18 септември 2008 г.

Дата на становището на Европейския парламент на първо четене: 16 юни 2010 г.

Дата на предаване на измененото предложение: [*]

Дата на политическото споразумение: 7 декември 2010 г.

Дата на приемане на позицията на Съвета: 21 февруари 2011 г.

* Предвид работата в Съвета след първото четене в Европейския парламент, Комисията не изготви изменено предложение, но изрази становището си относно измененията, внесени от Парламента, в „Съобщение на Комисията относно мерките, предприети във връзка със становищата и резолюциите, приети от Парламента по време на месечната му сесия през юни 2010 г.“ (документ **SP(2010)6136**), изпратено на Европейския парламент на 29 септември 2010 г.

2. ЦЕЛ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА КОМИСИЯТА

Предложението консолидира и актуализира две важни области на законодателството за етикетирането, общото етикетиране на храните и етикетирането на хранителната стойност, уредени съответно в Директиви

2000/13/ЕО¹ и 90/496/ЕИО². Предложението преработва и шест други директиви, отнасящи се до етикетирането на определени категории храни. С това предложение се цели:

- опростяване на законодателството в областта на етикетирането на храните посредством обединяването в един инструмент на принципите и изискванията на хоризонталните разпоредби, приложими за общото етикетиране и етикетирането за хранителната стойност;
- предвиждане на специфични разпоредби, определящи отговорностите на отделните субекти в хранителната верига по отношение на наличието и точността на информацията за храните;
- установяване на измерими критерии, приложими към някои аспекти, свързани с четливостта на етикетите на храните;
- изясняване на правилата, приложими по отношение на посочването върху етикета на страната на произход или мястото на произход;
- въвеждане на задължение за посочване върху етикета на хранителната стойност в основното зрително поле за голяма част от преработените храни;
- установяване на система на управление на някои аспекти на доброволното етикетиране на храните с подкрепата на държавите-членки.

3. КОМЕНТАРИ ОТНОСНО ПОЗИЦИЯТА НА СЪВЕТА

3.1. Общи бележки

Европейският парламент (ЕП) прие позицията си на първо четене на 16 юни 2010 г. Комисията прие изцяло, частично или по принцип 113 от 247-те изменения, приети на първо четене, като сче, че тези изменения поясняват или подобряват предложението на Комисията и са съвместими с общата цел на предложението.

Въпреки че позицията на Съвета, приета на 21 февруари 2011 г. на първо четене, до голяма степен отразява целите, заложи в първоначалното предложение на Комисията, в някои аспекти обаче тя се отклонява от тях. Комисията не се противопостави на политическото споразумение по текста, за да даде възможност на законодателния процес да продължи своя ход. Комисията уведоми обаче Съвета (вж. декларацията, приложена към настоящия документ), че измененията на ЕП, които Комисията е заявила, че може да приеме, не са включени в текста, представен от председателството, и

¹ Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните (ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29).

² Директива 90/496/ЕИО на Съвета от 24 септември 1990 г. относно етикетирането за питателност на храните (ОВ L 276, 6.10.1990 г., стр. 40).

по-специално изискването за предоставянето на лицевата страна на опаковката на определена информация за хранителната стойност.

3.2. Изменения, внесени от Европейския парламент и приети от Комисията, включени изцяло, частично или по принцип в позицията на Съвета на първо четене

Етикетиране на произхода: в своята позиция на първо четене ЕП предложи задължително етикетиране на произхода за месо, пилешко, млечни продукти, пресни плодове и зеленчуци, други продукти, състоящи се от една единствена съставка и месо и риба, когато се използват като съставки в преработени храни (изменение 101). Плодовете и зеленчуците, говеждото месо, виното, маслиновото масло и внесеното пилешко месо вече влизат в обхвата на законодателството в областта на задължителното етикетиране, а наскоро Комисията представи предложение³, насочено към въвеждане на правно основание за евентуално задължително етикетиране с обозначаване на мястото на отглеждане по отношение на всички селскостопански сектори, след съответните оценки на въздействието. В съобщението си относно становището на ЕП, Комисията прие частично, при условие че бъде преформулирано, изменението на ЕП за увеличаване на случаите на задължително етикетиране на произхода по отношение на основни първични хранителни продукти, които не са преминали през съществена/значителна обработка и по принцип се смятат за продукти с една единствена съставка, след влизането в сила на делегирани мерки и извършването на оценки на въздействието. Комисията посочи също така, че за да се вземат предвид очакванията на потребителите и практическите ограничения, свързани с определени храни, прилагането на задължително етикетиране на произхода следва да е обвързано с влизането в сила на делегирани мерки, на базата на оценки на въздействието, и да определя по-специално начина на посочване на информацията относно произхода на храните за всички храни или специфични категории храни.

В своята позиция на първо четене Съветът желае да наложи задължително етикетиране на произхода за необработено месо от свине (свинско месо), овце, кози и домашни птици, при условие че бъдат приети правила за прилагане в срок от две години след влизането в сила на регламента. Съветът предлага също така Комисията да бъде задължена да представи на ЕП и на Съвета, в рамките на 3 години от влизането в сила на регламента, доклад относно задължителното етикетиране на произхода за: мляко, мляко, използвано като съставка на млечните продукти, месо, използвано като съставка, непреработени храни, продукти с една съставка и съставки, които представляват над 50 % от дадена храна. Комисията може да приеме подхода за задължително етикетиране на свинско, пилешко, овче и козе месо. Комисията обаче е на мнение, че, с оглед на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), прилагането на това изискване следва да се извърши посредством делегирани актове, предвид това, че са засегнати квазизаконодателни елементи (например определянето на подходящото географско равнище). Делегираните актове следва да бъдат приети в рамките на специфичните разпоредби на Съюза, приложими за секторите на свинското, овчето, козето и пилешкото

³

COM(2010) 738.

месо. Правният текст следва да бъде съответно адаптиран с оглед на ДФЕС. При изработването на мерките за прилагане на това изискване следва да се вземе предвид по-специално необходимостта да не се създава ненужна и прекомерна административна тежест за стопанските субекти в хранителната промишленост и правоприлагащите органи. Това от своя страна би позволило на потребителите да получават ценна информация, без да дава възможност тези мерки да застрашават конкурентоспособността, да нарушават търговията и да създават прекомерни разходи за бизнеса и потребителите. Комисията е на мнение, че предложението от Съвета доклад относно разширяването на обхвата на етикетирането на произхода върху други храни не само признава интереса на ЕП за задължително етикетиране на произхода за други храни, но и позволява прилагането на подход, при който се вземат предвид очакванията на потребителите и практическите ограничения, свързани с определени храни, както е посочено в отговора на Комисията до ЕП, и е съвместим с подхода, заложен в предложението за изменение на Регламент (ЕО) № 1234/2007 по отношение на етикетирането на произхода (COM(2010)738). На този етап Комисията е на мнение, че принципът е приемлив, но може да се наложи правно преработване на текста.

Имитация/заместител на храни: Внесеното от ЕП изменение, което изрично забранява подвеждащи практики по отношение на „имитациите на храни“ (изменение 78), бе счетено за частично приемливо от Комисията. Приетата на първо четене от Съвета позиция за укрепване на общите разпоредби по отношение на подвеждащото представяне е в съответствие с позицията на Комисията по отношение на измененията на ЕП и може да бъде приета. Позицията на Съвета — в приложението да се включи изискване компонентите или съставките, които заменят онези, които даден потребител може да очаква да са обичайно използвани или естествено присъстващи, следва ясно да бъдат посочени на етикета (не само в списъка на съставките), може, в духа на компромис, да бъде приета от Комисията. Комисията обаче не приема наименованието на храните и съставките да бъде, например, „заместител“ на сирене или шунка и т.н. или „аналог на сирене“ или „аналог на шунка“, както предлага Европейският парламент в своето изменение 230.

Етикетиране на „нано“ съставки: Позицията на ЕП, съгласно която съставките, получени чрез нанотехнология, трябва да бъдат посочени като такива (изменение 130), бе принципно приета от Комисията. Комисията счете за приемливо внесеното от Съвета предложение за включване на позоваване на определението за „специално създадени наноматериали“ и на изискването за обозначаване на наличието на тези съставки в списъка на съставките. Позицията на Съвета е в съответствие с обсъжданията относно прегледа на Регламент (ЕО) № 258/97 относно нови храни и нови хранителни съставки.

Изисквания за задължителна информация за храните, които не са предварително опаковани: Съгласно позицията на ЕП на първо четене неопакowanите храни следва да не бъдат включвани в обхвата на регламента (изменение 30). В своята позиция относно националните мерки във връзка с храните, които не са предварително опаковани (изменение 184), ЕП приема принципа за предоставяне на информация относно наличието на съставки, съдържащи вещества, които могат да причинят алергии или непоносимост (съставки, причиняващи алергии). Съветът също прие този принцип за

предоставяне на информация относно наличието на съставки, причиняващи алергии, в храните, които не са предварително опаковани.

В своите позиции на първо четене както ЕП, така и Съветът желаят да променят принципа, според който по отношение на храните, които не са предварително опаковани, трябва да се предоставя задължителна информация (с изключение на информацията за алергените). Първоначалното предложение на Комисията е в съответствие със съществуващата законодателна рамка, в която се предвижда задължителната информация за храните да бъде на разположение за всички видове храни в обхвата на законодателството. В случая на храните, които не са предварително опаковани, държавите-членки могат да преценят, че не е необходимо определени данни да бъдат винаги достъпни, при условие че потребителят е достатъчно добре информиран. В своите позиции ЕП (изменение 184) и Съветът целят да заменят предложението от Комисията с подход с противоположен, и да позволят на държавите-членки да изискват предоставянето на информация за задължителните данни в обхвата на регламента, в допълнение към информацията за алергените. Това предложение за изменение е приемливо, тъй като промяната във формата на законодателния акт с регламент би довело до това, че, в отсъствието на правила в дадена държава-членка, стопанските субекти в хранителната промишленост ще трябва да предоставят всички задължителни данни, не само информация за алергените.

Отговорности на стопанските субекти в хранителната промишленост: Позицията на Съвета относно отговорностите на стопанските субекти в хранителната промишленост (член 8 от първоначалното предложение на Комисията) е в съответствие с принципите, заложи в предложението на Комисията. В своята позиция на първо четене (изменения 84, 86, 88, 89 и 326) ЕП адаптира предложението на Комисията към подхода относно пускането на пазара и етикетването на фуражи, приет в Регламент (ЕО) № 767/2009. Комисията прие измененията на ЕП. Предвид обаче спорния характер на въпроса и оживения дебат в Съвета, както и в духа на търсенето на компромис, Комисията може да приеме позицията на Съвета на първо четене.

3.3. Изменения, внесени от Европейския парламент и отхвърлени от Комисията, включени изцяло, частично или по принцип в позицията на Съвета на първо четене

Национални схеми: В своята позиция на първо четене ЕП заличи глава VII относно разработването на национални схеми (изменение 301). Позицията на Съвета включва същото предложение. Комисията изрази съжаление, че нито ЕП, нито Съветът споделят нейното виждане за предвиждане на рамка за обмен на най-добри практики в областта на схемите за незадължително етикетване.

Измененията, внесени от ЕП на първо четене (изменения 155, 156, 298, 299), с които се цели промяна на критериите във връзка с допълнителните начини на изразяване на информацията за хранителната стойност и тяхното комбиниране с критериите за графичните форми за представяне, бяха отхвърлени от Комисията. Съветът предложи също така комбиниране на критериите, свързани с допълнителните начини за доброволно изразяване и представяне на информацията за хранителната стойност (AVS). Освен това Съветът предложи

да се добавят разпоредби, които: позволяват на държавите-членки да насърчават прилагането на специфични AVS на своята територия, задължават държавите-членки да гарантират провеждането на адекватен мониторинг на AVS на техния пазар и посочи, че Комисията може да улесни обмена на информация и най-добри практики относно AVS. В своята позиция Съветът задължава Комисията да приеме правила за прилагане във връзка с критериите, заложи в член 34, и да представи, 5 години след започването на прилагането на члена, доклад на ЕП и на Съвета относно: използването на допълнителни форми за изразяване и представяне (AVS), тяхното въздействие и доколко е препоръчително тяхното хармонизиране. Комисията е на мнение, че предложеният подход на Съвета би могъл да послужи за база за преразглеждането на AVS на етикетирани на хранителната стойност в бъдеще и приема предложението на Съвета.

Информация относно хранителната стойност: Що се отнася до етикетирани на хранителната стойност, Комисията отхвърли позицията на ЕП за разширяване на списъка със задължителни хранителни съставки (изменение 144). Съгласно позицията на първо четене на Съвета обхватът на задължителното обявяване следва да включва и протеини. Комисията изразява загриженост относно допълнителните разходи за икономическите оператори, и по-специално за малките и средните предприятия, и би предпочела списъкът със задължителни данни да бъде по-кратък. Предвид обаче на това, че както ЕП, така и Съветът предложиха протеините да бъдат включени (които са единствените макрохранителни вещества, които не бяха включени в предложението на Комисията), това може да бъде прието.

Информация за хранителната стойност за порция: В своето предложение Комисията е предвидила възможността при определени условия информацията за хранителната стойност да се предоставя само за порция. В своите позиции както ЕП (изменение 313), така и Съветът заличиха тази възможност. Съветът изисква информацията за хранителната стойност винаги да се предоставя за 100 g или 100 ml и информацията за порция да бъде предмет на допълнително доброволно обявяване. От друга страна, ЕП предлага информацията да се дава винаги за 100 g или 100 ml и за порция. Комисията е на мнение, че предложението на ЕП не е приемливо, тъй като това би представлявало допълнителна тежест за промишлеността. По отношение на позицията на Съвета Комисията може да приеме, че еднородното представяне на информацията за хранителната стойност би позволило на потребителите по-лесно да сравняват хранителния състав на различните храни.

3.4. Изменения, внесени от Европейския парламент, приети от Комисията непроменени или подлежащи на редактиране, които не са включени в позицията на Съвета на първо четене:

Редица изменения, внесени в позицията на ЕП на първо четене, някои от които от редакционно естество, бяха приети по принцип от Комисията. Въпросите, по които позициите на първо четене на ЕП и на Съвета се различават значително, са представени подробно по-долу. Посочени са и някои изменения, които засягат въпроси по същество и които наложиха добавянето на нови разпоредби в позицията на ЕП и които са приети по принцип от Комисията, но не са включени в позицията на Съвета на първо четене.

Обявяване на хранителната стойност в основното зрително поле (лицевата страна на опаковката): В своето съобщение относно позицията на ЕП, Комисията посочи своето съгласие със задължителното етикетироване на хранителните стойности на лицевата страна на опаковката за пет елемента (енергийна стойност, количества мазнини, наситени мастни киселини, захари и сол) (изменение 313) и изрази своето принципно съгласие с изменение 162 на ЕП, а именно, че обявяването на хранителната стойност на лицевата страна на опаковката за храните, регламентирани в рамките на Директива 2009/39/ЕО относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба, се нуждае от внасянето на повече яснота. В декларацията на Комисията (приложена към настоящия документ) се посочва по-конкретно, че Комисията изказва своето съжаление от изразената от Съвета позиция за отпадане на изискването за посочване на определена информация за хранителната стойност на лицевата страна на опаковката. По този въпрос Комисията продължава да е на мнение, че етикетироването на лицевата страна на опаковката би позволило на потребителите бързо да се запознаят с информацията за хранителната стойност на храните при пазаруване и си запазва правото да подкрепи позицията на ЕП за включване на информацията за пет хранителни елемента на лицевата страна на опаковката.

Наименование на стопански субект в хранителната промишленост: В своята позиция ЕП (изменение 100) има за цел да направи задължително посочването не само на наименованието и адреса на стопанския субект в хранителната промишленост под чието наименование или търговско наименование се продава храната, а също така и на наименованието или търговското наименование или запазената марка и на самия производител на храната. Комисията прие изменението на ЕП. От своя страна обаче Съветът е на мнение, че наименованието на стопанския субект в хранителната промишленост следва да бъде това на субекта, който отговаря за етикетироването, т.е. на субекта, под чието наименование или търговско наименование се продава хранителният продукт, или, ако той не е установен в Европейския съюз — на вносителя на пазара на Европейския съюз. Комисията продължава да подкрепя позицията на ЕП, тъй като това ще осигури прозрачност за потребителя относно производителя на продукта.

Срок на минимална трайност: Комисията се съгласи с позицията на ЕП (изменение 61) относно необходимостта от това да се прави разлика между „срока на годност“ и датата, обозначена с думите „най-добър до“. От проведено наскоро от Европейската комисия⁴ проучване стана ясно, че значително количество отпадъци се дължи на разхищението на храни (средно 76 kg на човек за година в домакинствата), 60 % от които биха могли да бъдат избегнати. Част от тези отпадъци, които биха могли да бъдат избегнати, по всяка вероятност се дължат на недобро разбиране на системата за посочване на датата.

Обхват на Регламента: ЕП предложи (изменение 39) Регламентът да не се прилага за услуги по приготвяне и доставяне на храни, предоставяни от транспортни дружества като въздухоплавателни или железопътни дружества,

⁴

<http://ec.europa.eu/environment/eussd/reports.htm>

по маршрути, които не са изцяло на територията на ЕС. Комисията е на мнение, че е уместно въпросът за начина, по който регламентът следва да се прилага по отношение на услугите по приготвяне и доставяне на храни, предоставяни от транспортни дружества, да бъде подложен на по-задълбочен преглед.

В същото изменение ЕП предложи също така в постановителната част на регламента да се включи разпоредба, която отразява съображение 15 от предложението на Комисията, а именно че някои дейности не попадат в обхвата на регламента. Във връзка с това Комисията посочва, че Съветът е разгледал внимателно този въпрос и е взел решение да не включва такава разпоредба в постановителната част. Тъй като в съображението се дават насоки относно целевия обхват на прилагане на регламента, Комисията не се противопостави на позицията на Съвета на първо четене по този въпрос.

Определение за съставка: В своето първоначално предложение Комисията е включила опростено в сравнение с определенията в съществуващото законодателство определение за „съставка“. Своевременно обаче бе установено, че този опростен подход, предложен от Комисията, оказва отражение върху прилагането на други законодателни актове, които се позовават на думата „съставка“, така, както е определена в Директива 2000/13/ЕО относно общото етикетироване. Поради това Комисията е на мнение, че определението за „съставка“, посочено в Директива 2000/13/ЕО, и адаптирано с оглед на изменение 49 на ЕП, следва да замени определението в първоначалното предложение на Комисията. Промяната в подхода би се отразила върху формулирането на някои други членове.

Етикетироване на месо, състоящо се от комбинирани части месо: В своите изменения 276 и 293 ЕП предложи в случаите, в които месо се състои от комбинирани части месо, това да се посочва на лицевата страна на опаковката или да се асоциира с наименованието на храната. Комисията е на мнение, че това предложение би дало възможност на потребителите да се информират за специфичните особености на храната, която купуват. Комисията по принцип е съгласна със заложените в измененията цели, но смята, че текстът на разпоредбата се нуждае от преразглеждане.

Етикетироване на месо с добавени протеини и/или вода: Комисията прие по принцип позицията на ЕП, че върху някои месни и рибни продукти, съдържащи добавени протеини и/или добавена вода, следва да се посочва източникът на добавените протеини и наличието на добавена вода върху етикета (изменение 207 и изменения 226—228). Измененията на ЕП за етикетироването на добавени протеини е в съответствие с тълкуването на Комисията на настоящото законодателство.

Комисията подкрепи други изменения, сред които: **посочването на „датата на производство“ при дълбоко замразени продукти:** (изменения 62, 97, 140, 141), **дерогацията за микропредприятия** (изменение 104), **допълнителната информация относно инструкциите за употреба и съхранение** (изменение 142), **установяването на критерии за доброволното посочване върху етикета на термините „вегетариански и вегански“** (изменение 175), **обвивките на колбаси** (изменение 229). Ако тези изменения бъдат взети

предвид на второ четене, Комисията би била готова да подкрепи включването на съответни разпоредби.

3.5. Изменения, внесени от Европейския парламент, които са отхвърлени от Комисията и Съвета и не са включени в позицията на Съвета на първо четене:

Четливост: Позицията на ЕП относно четливостта (изменения 53, 334, 111—113), с която се заличава изискването за най-малък шрифт и се предлага критериите за четливост да бъдат установени посредством насоки, не бе приета от Комисията. В своята позиция на първо четене Съветът запазва измерим критерий в самия регламент и допринася за изясняването на тази разпоредба, като посочва начина, по който да се измерва най-малкият шрифт. Комисията е на мнение, че позицията на Съвета относно критерия за най-малък шрифт подобрява първоначалното предложение и е приемлива.

Обхват на Регламента: В своята позиция на първо четене Съветът подкрепя предложението на Комисията, съгласно което обхватът на регламента се прилага за всички храни, предназначени за крайния потребител, и поставя акцента на регламента върху потребителите. Позицията на първо четене на ЕП, с която се ограничава обхватът на регламента до предварително опаковани храни (изменения 38 и 39) и се намалява акцентът върху потребителите (изменение 66), не бе приета нито от Комисията, нито от Съвета.

Информация относно хранителната стойност: Много нови разпоредби, включени в позицията на ЕП на първо четене, които се отнасят до определени аспекти на информацията относно хранителната стойност, не бяха приети от Комисията. Сред тях са, например, разширяването на задължителния списък с хранителни съставки с белтъчини, фибри и транс-мазнини (изменение 144) и разширяването на списъка с допълнителните незадължителни хранителни съставки (изменение 145); повторянето на информацията относно енергийната стойност в специфичен формат върху лицевата страна на опаковката бе счетено от Комисията за дублиране на информацията (изменение 158); изискването за включване на декларация относно базата за референтен прием (изменение 151) не бе счетено за нужно; много от предложените изключения от задължението за етикетирание на хранителната стойност и заличаването на позоваването на Международната система на мерните единици за енергийната стойност (kJ) (изменения 246, 248, 319). В своята позиция на първо четене Съветът не включи тези предложени от ЕП промени.

Алкохолни напитки: Позицията на ЕП за изключване на всички алкохолни напитки от изискването за представяне на списък на съставките и етикетирание на хранителната стойност до изготвянето на доклада от страна на Комисията (изменения 145 и 294) не бе приета от Комисията. В своята позиция Съветът предлага обхватът на изключенията от изискванията за включване на списък на съставките и обявяване на хранителната стойност да бъде разширен до алкохолните напитки, които се разглеждат като конкурентни на напитките, изключени по смисъла на предложението на Комисията. Комисията може да приеме подхода за третиране на конкурентни продукти по еднакъв начин. Комисията обаче е на мнение, че е от основно значение за готовите за

консумация смесени алкохолни напитки да се предоставя информация за съставките и хранителното съдържание.

Етикетиране на произхода: Предложението на Съвета относно етикетирането на произхода затвърждава принципа, заложен в предложението на Комисията, а именно, че когато произходът на храната е посочен, и страната на произход на основната съставка не е мястото, на което е извършена последната съществена промяна на продукта като цяло, следва да се посочи и произходът на основната съставка. В своята позиция ЕП заличава тази разпоредба (изменение 172), което не е приемливо за Комисията, тъй като целта е да се избегне потенциално подвеждаща информация за произхода.

3.6. Нови разпоредби, въведени от Съвета

Четливост: Както бе посочено по-горе, текстът на Съвета запазва предложението на Комисията за включването в регламента на разпоредба за най-малък шрифт, но съдържа и важно пояснение относно начина, по който следва да се определя шрифтът. Комисията е на мнение, че позицията на Съвета относно критериите за най-малък шрифт подобрява първоначалното предложение.

Етикетиране на вещества, причиняващи алергии или непоносимост: В члена, посветен на етикетирането на определени вещества, причиняващи алергии или непоносимост, Съветът предлага в своята позиция внасяне на яснота в текста по отношение на подхода за етикетиране на продукти, за които не е посочен списък на съставките. Това внасяне на яснота е целесъобразно и може, по принцип, да бъде прието, тъй като предложението отговаря на съществуващите правила за етикетирането на посочените вещества. Както бе посочено по-горе обаче, Комисията би желала да промени подхода във връзка с определението за „съставка“.

Нетно количество: В своята позиция на първо четене Съветът въвежда възможността държавите-членки да запазят правилата за изразяване на нетното количество за определени храни по начин, различен от този, предвиден в регламента. Комисията може да приеме това предложение, което би дало възможност, при отсъствието на подробни правила на ЕС, да се съхрани съществуващият подход при изразяването на нетното количество за определени категории храни, по-специално, когато естеството на продукта търпи изменения в зависимост от това, дали той е в течено или твърдо състояние.

Етикетиране на храни, съдържащи кофеин: правилата за изпълнение на Директива 2002/67/ЕО на Комисията от 18 юли 2002 г. относно етикетирането на храни, съдържащи хинин и на храни, съдържащи кофеин (приета на базата на Директива 2000/13/ЕО) съдържат специфични правила за етикетирането на определени напитки, съдържащи кофеин. В своята позиция на първо четене Съветът предлага в указанието на етикета да се посочва също така, че продуктите не са подходящи за бременни жени и малки деца. Съгласно позицията на Съвета на първо четене, задължението за специфично етикетиране следва да обхване и храни, съдържащи кофеин, добавен с хранителна или физиологична цел. Комисията приема принципа за включване

на указания върху етикета за храни, съдържащи кофеин, добавен с хранителна или физиологична цел, по отношение на консумацията на такива продукти от определени групи от населението, попадащи в обхвата на съществуващото научно становище⁵.

Окончателни разпоредби и преходни периоди (член 45, съображение 54): В своето изменение 194 ЕП предлага допълнителният преходен период от две години, предвиден в предложението на Комисията за микропредприятията (с по-малко от 10 служители), по отношение на задължението за етикетирание на хранителната стойност, да обхване и предприятията с по-малко от 100 служители. Комисията не прие изменението на ЕП.

По отношение на датата на прилагане, в текста на Съвета се предлага, вместо прилагане на правилата относно етиктирането на хранителната стойност на два етапа с допълнителен 2-годишен период, който да даде възможност на микропредприятията да се адаптират, когато е предоставена информация за хранителната стойност, тя да отговаря на новите изисквания 3 години след влизането в сила на регламента. Задължението за предоставяне на информация за хранителната стойност ще породи обаче действие 5 години след влизането в сила.

В позицията на Съвета е включена нова разпоредба, в която се посочва, че за прилагането на новите изисквания следва да има преходен период, и че продуктите, пуснати на пазара преди края на преходния период, могат да продължат да бъдат продавани до изчерпване на количествата. Предлага се също така датата на прилагане да бъде 1 април на всяка календарна година, освен при спешни мерки. Комисията може да приеме позицията на Съвета относно прилагането на регламента и преходните мерки.

Упражняване на делегиране и делегиране на правомощия в целия текст: Вписването на делегирането на правомощия в позицията на Съвета е в голяма степен в съответствие с подхода на Комисията и е съгласувана с предложението обхват на делегиране на правомощия. Налице са някои различия с подхода на Комисията в отговор на становището на ЕП; в светлината на текста на председателството обаче делегирането е целесъобразно и може да бъде прието, с изключение на предложените изпълнителни правомощия, свързани с мерки относно задължителното етикетирание на произхода на месото.

Следните промени, въведени от Съвета, също са приемливи за Комисията:

- възможност за поставяне на указание, в което се посочва, че съдържанието на сол в обявената хранителна стойност се дължи на наличието на естествено съдържащ се натрий/сол. Това незадължително етикетирание внася яснота;
- глава за националните мерки — Съветът внесе изменение в член 37 от първоначалното предложение на Комисията, което пояснява обхвата на главата;

⁵

Становище на Научния комитет по храните от 21 януари 1999 г. относно кофеина и други вещества, използвани като съставки в „енергийните напитки“.

- приложение V — ново изискване за етиктирането на „размразените храни“;
- приложение VI, част Б — задължение за посочване на това дали дадено хидрогенирано масло или мазнина е напълно или частично хидрогенирано;
- приложение IX — заличаване на изключенията за етиктирането „Най-добър до ...“ за определени продукти;
- приложение XI — промяна на референтните количества за значителен брой витамини и минерали;
- предложеното опростяване на приложението, в което е посочен редът на представяне на витамините и минералите (приложение XIII от първоначалното предложение на Комисията), е приемливо.

3.7. Основни проблеми при приемането на позицията на Съвета на първо четене

Позицията, приета от Съвета на първо четене, съдържа елементи, които се отклоняват от предложението на Комисията. Те се отнасят по-специално, както бе подчертано по-горе, до някои аспекти на етиктирането на хранителната стойност, етиктирането на произхода, включването на наименованието на производителя и определението за „съставка“.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Комисията е на мнение, че позицията на Съвета на първо четене съдържа елементи, които се отклоняват от предложението на Комисията. Въпреки че все още има причини за безпокойство, Комисията не се противопостави на позицията, приета с квалифицирано мнозинство, за да даде възможност на законодателния процес да следва своя ход.

В приложената декларация Комисията посочи на Съвета, че изразява особено съжаление от това, че той е решил да заличи изискването за обявяване на хранителната стойност на лицевата страна на опаковката.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Декларация на Комисията

В дух на компромис Комисията няма да се противопостави на гласуването с квалифицирано мнозинство в подкрепа на текста на председателството, въпреки че все още има причини за безпокойство, тъй като текстът на председателството съдържа елементи, които се отклоняват от предложението на Комисията, и някои правни елементи, които трябва да бъдат преразгледани в контекста на Договора за функционирането на Европейския съюз. Освен това Съветът не взе предвид становището на ЕП на първо четене, поради което внесените от ЕП изменения, които Комисията заяви, че би могла да приеме, не са включени в текста на председателството.

Комисията изразява своето съжаление по-конкретно от това, че Съветът е решил да заличи обявяването на хранителната стойност върху лицевата страна на опаковката. Комисията е на мнение, че това би намалило ползите, които потребителите могат да извлекат от задължителното обявяване на хранителната стойност, и е убедена в ползите, които етиктирането върху лицевата страна на опаковката би донесло на потребителите, като им дава възможност бързо да се запознаят с информацията за хранителната стойност на храните, които купуват.